

Patrick Verschelde, zaakvoerder OK consulting en auteur

Leef je eigen leven, alleen dan ben je onoverwinnelijk

Christina Van Geel, stem & pen

Business consultant Patrick Verschelde (53) reist zijn ziel achterna in het boek 'Second Life'. Een roman van een ondernemer vòòr ondernemers. Over een zakenman die de reis van zijn leven beleeft, een reis die hem uiteindelijk thuisbrengt bij zichzelf. Een boek geïnspireerd op ware gebeurtenissen. Noem Patrick gerust een atypische zakenman. "Mijn grote luxe is dat ik luxe nooit vooropstel in het leven", vertelde hij me. En dat geeft hem de vrijheid om een leven te leiden dat zeer nauw aansluit bij wat hij écht belangrijk vindt. Of hoe dromen zich een eigen weg zoeken wanneer je leeft met hart en ziel.

Patrick Verschelde: Ik heb altijd al atypisch geleefd. Ik loop bewust niet mee in de ratrace. Ofwel voeg je je in de race en doe je wat 'men' van je verwacht, ofwel blijf je dicht bij jezelf en geef je je eigen leven voorrang op het succes dat anderen je voorspiegelen. Dat is niet altijd gemakkelijk. Het vraagt vooral een sterk geloof in jezelf. Ik heb dat gelukkig met de paplepel meegekregen. Ik ben geboren in Kortrijk en opgegroeid in Marke. Mijn ouders waren eenvoudige mensen. Mijn vader is gaan werken toen hij veertien was. Hij heeft zich opgewerkt en heeft een eigen bedrijf gestart met een paar mensen in dienst. "Geloof in jezelf, doe maar, je bent niet minder dan een ander", die les gaven mijn ouders mij mee. Het gevoel van eigenwaarde dat ik van hen kreeg, is onbetaalbaar. Dat heeft me de kracht gegeven om te kiezen voor wat ik belangrijk vind in het leven.

Een paar keer in mijn leven hebben ze me, bij wijze van spreken, aan een gouden ketting willen leggen. Telkens heb ik ervoor bedankt. Ik heb kort in het onderwijs gestaan en ik heb bij de VDAB gewerkt - voor mijn ouders was dat een godsgeschenk: een job aan de staat! Daar zit je goed tot aan je pensioen! Maar het was niet wat ik wilde. De jaren daarna heb ik als hr-manager voor verschillende bedrijven gewerkt. Ik heb er situaties meegemaakt die voor mij ethisch en deontologisch niet door de beugel konden. Eén van de bazen

aan wie ik rapporteerde, vergeleek zijn medewerkers met citroenen. "Je moet ze zo hard mogelijk uitpersen om zoveel mogelijk sap te hebben", zei hij. Ook toen had ik de keuze: het spel meespelen of weggaan. Ik ben eruit gestapt.

Kiezen voor onsterfelijkheid

Op paasmaandag 2004 kreeg ik een hartstilstand. Ik voelde me met Pasen al niet lekker. Te veel gegeten en gedronken, dacht ik. Ik kon niet tot rust komen. Mijn hartslag was zeer hoog. Uiteindelijk ben ik naar de spoed gereden. Terwijl ik daar aan de monitor lag, stopte mijn hart met kloppen. Ik voelde letterlijk het leven uit me wegtrekken. Het was gedaan. Ik voelde toen hoe ik werd opgenomen in het oneindige niets of het oneindige alles. Dat was een fantastisch gevoel. Dat er zoveel ruimte is buiten ons kennen en weten. Even later was ik terug in het hier en nu. Ze hebben me teruggehaald. Maar die ervaring heeft - samen met de dood van mijn pasgeboren zoontje jaren daarvoor - veel in mij wakker gemaakt. Mijn zoontje heeft me geleerd dat alles vergankelijk is. Dat je afscheid moet kunnen nemen, zeker van materiële zaken. Niets is voor altijd. Mijn hartstilstand heeft me geleerd dat er veel meer is dan ons weten. Dat het voelen zoveel essentiëler is. Sindsdien is dat misschien wel mijn droom, die ik ook elke dag in de praktijk

omzet: mensen helpen om een gelukkig en succesvol leven te leiden. Hen te helpen zien en vooral voelen. En dat voelt goed voor mij.

Het leven zoals het is

Toen ik amper een jaar geleden mijn laatste job verliet, moest ik wel even slikken. De autosleutels van m'n dure bedrijfswagen, een mooie wedde, de hospitalisatieverzekering: hop allemaal weg. Dat is niet evident hè. Op een bepaald moment begin je dan toch te twijfelen: 'Shit, wat heb ik nu gedaan'. We leven in een wereld waarin ons continu verteld wordt dat meer beter is, en dat je dit het best kan bereiken door 'het spel' mee te spelen. Het is niet evident om je daarvan los te maken en je eigen weg te gaan, zonder zekerheden of vangnetten.

Mijn boodschap aan ondernemers is niet: hang je hele leven aan de haak en trek je terug op een berg in het zuiden van Frankrijk. Dat is escapisme en dat is niet de oplossing. Ik heb een stuk van de **Camino** gelopen naar **Santiago De Compostela**. Maar uiteindelijk keer je na zo'n tocht terug in je leven zoals het is, en moet je integreren wat je onderweg geleerd hebt. Die boodschap wil ik met mijn boek meegeven. Ik doe dat aan de hand van **vier basisprincipes** die je binnen eender welke situatie helpen om gelukkig en succesvol te zijn. Succesvol

Patrick Verschelde: "96 procent van de dingen die we doen, doen we onbewust." (Foto HOL)

in de zin van realiseren wat voor jou belangrijk is.

Vier principes voor een gelukkig en succesvol leven

Eerst en vooral: geloof in jezelf! Dat is een fundamentele basisvoorwaarde voor een gelukkig en succesvol leven. Heel veel mensen hebben existentiële twijfels over zichzelf. Die worden hen al heel vroeg ingeprent. Op de kleuterschool leer je al dat je binnen de lijntjes moet kleuren, dat je het spel hoort mee te spelen om 'goed' te zijn. Onzin. Wees er maar zeker van dat je een mooie mens bent, met je gaven en je fouten!

Het tweede principe is, dat niet je weten maar je voelen je leven hoort te sturen. 96 procent van de dingen die we doen, doen we onbewust. We denken dat we alles sturen met ons weten, dat we ons leven en het hele universum beheersen. Maar dat is een levensgroot misverstand. Cogito ergo sum, wat je weet maakt

je als mens. Niets is minder waar. Ons weten is een ongelofelijke beperking en vereenvoudiging van de werkelijkheid. Een alternatief is het voelen. Leer te voelen, leer je buikgevoel en je intuïtie herkennen en vertrouwen.

Ten derde, als je voelt dat iets goed zit, doe het gewoon! Er zijn heel veel mensen die dingen aanvoelen, maar die er vervolgens niets mee doen. Je lichaam geeft je vaak signalen in die richting, je nek die zeer doet, je spieren die verkrampen, zulke dingen. Durf daarop te vertrouwen, ondanks wat jijzelf of anderen ervan denken. Wat je ziet en denkt te weten kan je een bepaalde kant uitsturen, maar heb de guts om het traditionele pad van het weten te verlaten en het pad van het voelen, het nieuwe Weten, te volgen.

Ten slotte, weet dat wat er vervolgens ook gebeurt oké is, ook al is het niet per se wat je verwacht had. Leer je verwachtingen loslaten, en vrede hebben

met wat er echt op je zielspad ligt. Ik zei het al, ik ben geen commerciant. Ik ben inventief, ik zie dingen, ik ontwikkel en ik zaai. Anderen doen er vervolgens hun voordeel mee en hebben er succes mee. Commercieel gezien ben ik geen groot succes. Maar intussen heb ik mijn ideeën wel gezaaid en groeien ze. Is dat uiteindelijk niet wat telt? Zoals het is, is het oké.

In m'n boek 'Second Life' vertel ik over een leermeester, Albert, die me geleerd heeft dat het oké is om voor mezelf te kiezen. "Ofwel kies je ervoor om mee te draaien in de ratrace en die te willen winnen, maar dat zal je nooit lukken", vertelde hij me. "Ofwel kies je ervoor om je eigen pad te lopen. Je zal nooit winnen, je zal waarschijnlijk het systeem niet kunnen kloppen. Maar je bent onoverwinnelijk omdat je jezelf blijft. Dat zijn fundamentele keuzes die je maakt als mens. Volg ik mezelf of volg ik de race?"

www.oranjo.be